

Sarajevo, 25.7.2019.

ZA OBJAVU!

SAOPŠTENJE ZA JAVNOST

Demanti Medicinskog fakulteta povodom izjava predsjedavajućeg Skupštine Kantona Elmedina Konakovića na konferenciji za štampu 23. jula 2019.

*Predsjedavajući Konaković ponovo pokazao elementarno neznanje
o sistemu zdravstvene zaštite i procesu edukacije doktora*

Mjesecima je javnost obmanjivao neprestanim i loše smišljenim lažima o Medicinskom fakultetu ovdašnji rektor Rifat Škrijelj, ali je postao znatno tiši otkako smo mu javili da će sve što javno kaže morati dokazati i na sudu. Međutim, njegov nečasni posao je nastavio predsjedavajući Skupštine KS, Elmedin Konaković. Za govornicom Skupštine i na konferencijama za medije on svakih nekoliko dana naširoko priča o Medicinskom fakultetu i obećava da će on riješiti 'problem' i uvesti red. Pri tome on, recimo u utorak, ponavlja, baš od riječi do riječi, ono što je njegov mentor (ili štíćenik, svejedno) Škrijelj izgovorio na sastanku u petak.

Naravno, on ima razne zastupničke imunitete, pa, iako ono što kaže prosto nije istina, uzalud vam je to dokazivati. A čak i da nije višestruko imun, donio bi zakon po kome je sve što on kaže istina, jer on tako već radi u Sarajevu. On misli da, osim zastupničkih, ima i druge imunitete, pa će mu poneka javna laž biti oproštena kad dođe vrijeme.

Medicinski fakultet ima važnijeg posla nego da odgovara na uvrede ovog političara, pogotovo jer znamo da je to uzaludan posao. Oni su uvijek u pravu i svemoćni su. Međutim, nismo ni mi decenijama gradili kolektivni i pojedinačni ugled i obraz da bi ih bez odgovora lažnim optužbama vukao kroz blato Elmedin Konaković, čime god on predsjedavao, ili bilo ko drugi.

U utorak se Konaković nije obrušio samo na našeg dekana i sve nas zajedno, nego i na federalnu vladu, njenog potpredsjednika, koji mu je koalicijski partner, Ustavni sud i Sindikat Univerziteta. Niko i ništa ne valja osim njega, i niko neće njega spriječiti da obavi šta je naumio.

A šta je naumio, osim da lično mijenja dekana Medicinskog fakulteta i dovede nekoga po ukusu svog štíćenika (ili mentora, svejedno) Škrijelja? Naumio je mijenjati kantonalni zakon tako da on bude u potpunoj suprotnosti s federalnim kojim se reguliše ista stvar – dodjela zvanja nastavne baze Medicinskog fakulteta. Kad čelnik skupštine neke administrativne jedinice najavi da neće poštovati više zakone teritorije kojoj njegova administrativna jedinica pripada, u drugim državama se to zove anarhija, ili, još tačnije, odcjepljenje. Kod nas se valjda zove narod i pravda.

A zašto on hoće da se, makar na ovom pitanju, Kanton Sarajevo odcijepi od Federacije? Ne sviđa mu se kako glasa Vijeće Medicinskog fakulteta. Ono donosi odluke koje njegov štíćenik (ili mentor, svejedno) Škrijelj nije prethodno napisao ili makar odobrio.

Takvo Vijeće onda izabere dekana i upravu koji su smetnja planu da se uništi državni fakultet za ljekare pa posao i novac prebace u privatne ruke. To je pravi i jedini plan i razlog za sve ovo – živi bili pa vidjeli. Uostalom, svi to već znaju. Na fakultetima za ljekare moguće je zaraditi ozbiljan novac za državu (ili privatnike), da ne govorimo o vrlo unosnim dodatnim studijima – recimo, biotehnologije, koje smo pokušavali osnovati, pa su nas isti ovi ismijali i spriječili. Umjesto pomoći, Konaković nam je nudio 'fanglu i mistriju' da sami pravimo novi fakultet, jer je valjda ovaj postojeći njegovo lično vlasništvo i on ga je sam napravio. To što ovaj fakultet svojim radom puni a ne samo prazni budžet kantona, za razliku od brojnih drugih fakulteta, predsjedavajućem nije važno.

Dakle, kako bi se naum ostvario, potrebno je u prvoj fazi ukloniti upravu, razjediniti i učiniti beznačajnim Vijeće fakulteta i time ukloniti svakoga ko se protivi, nakon čega je posao lak. Da bi se to ostvarilo, potrebno je svako malo mijenjati Zakon o visokom obrazovanju, kako odgovara novoj situaciji. Obzirom da se ne slažu svi s tom namjerom, naprotiv, pa je čak i resorna ministrica napustila vladu, moraju se držati ovakve tirade na konferencijama za medije, da se gromkim glasom natjeraju neposlušni članovi vlade i zastupnici na 'ispravno' glasanje.

Plan je upravu fakulteta ukloniti optužujući je za kriminal bez ikakvih dokaza i prijeteci nekim krivičnim prijavama tako da se podnese izmišljena prijava, pa se onda njome maše i govori kako ne može biti dekan neko protiv koga je podnešena prijava. To što se prijava odmah odbaci jer je besmislena kasnije nije ni važno.

Drugi dio plana je smanjiti broj članova Vijeća sa 146 na pedesetak, novom izmjenom zakona po kojoj član Vijeća može biti samo nastavnik u punom radnom odnosu. Nijedan profesor hirurgije ili interne medicine ne može biti član Vijeća, jer on mora biti zaposlen i u Kliničkom centru, jer tamo liječi ljude. Dakle, neko će se obrazovati najmanje 30 godina, obaviti specijalizaciju i subspecijalizaciju, magistrirati pa doktorirati, napredovati kroz dvije karijere od ljekara početnika i asistenta – pisati stručne i naučne radove, knjige i udžbenike, proći kroz ocjene dvadesetak komisija, da bi mu bilo zabranjeno biti član Vijeća, jer liječi ljude. Po Konakoviću, profesor interne medicine ne može ni diskutovati ni glasati čak ni o izboru vlastitog asistenta, da ne govorimo o nastavnom planu za predmet interna medicina, o čemu odlučuje Vijeće. Medicinski fakultet srećom više nema predmet Odbrana i zaštita. Da ima, Konakovićeve izmjene zakona bi omogućile da profesor odbrane i zaštite odlučuje o pitanjima nastave iz interne medicine, a da tome profesor interne medicine ne može ni prisustvovati. Objašnjenje: *'Krši se Ustav. Ima previše profesora s Kliničkog centra'*. A odakle će biti profesori za preko 60% predmeta Medicinskog fakulteta? Iz Sarajevogasa?

A sad da vidimo koje je ostale neistine Konaković izgovorio za medije:

1. *'Semra Čavaljuga je prekoračila finansijski plan i povećala plate, čime je oštetila budžet, pa ću podnijeti krivičnu prijavu'*. Samo neka on podnosi prijave, a već smo objasnili zašto će ih podnijeti i šta one znače, ali ovakva sramna izjava ne može ostati bez temeljitog odgovora. Prvo, tačno je da su u mandatu ove uprave povećane plate svim radnicima Fakulteta. Prije toga su bile sramne, pa je redovni profesor, i to onaj s punim radnim vremenom, imao manju platu od Konakovićevog šofera dok je on bio premijer. Asistent je primao manje od polovine potrošačke korpe, negdje oko prosječne plate u Federaciji (usput, zna li Konaković šta sve neko mora ispuniti da bi postao asistent na Medicinskom fakultetu?). Drugo, razliku u iznosu plata između onog što je budžet Konakovićeve vlade davao Fakultetu i povećanog iznosa zaradio je sam Fakultet povećanim radom na tržištu, van

budžeta. Pri tome je dio i tih sredstava odlazio u budžet, i punio ga za druge svrhe. Sve do ove godine, dok nam ih nije otela i utopila u budžet Konakovićeva stranka, Medicinski fakultet je raspolagao vlastitim zarađenim sredstvima, i kojima je, usput, krpio i budžetske rupe. Treće, plate nisu povećane dok se nisu obezbijedili najvažniji tehnički uslovi za rad Fakulteta, i dok nije studentima kojima budžet ne plaća školovanje, na osnovu uspjeha na studiju kao jedinog kriterija, smanjena školarina za ukupno pola miliona maraka. Dakle, Fakultet je dodatno radio, pa nagradio dobre studente i omogućio im da završe studije. Četvrto, nedavno je sve to dobro pretresla kantonalna budžetska inspekcija. Njihov nalaz je javni dokument, a u njemu nema ni traga nikakvom prekršaju. Međutim, Konaković je već zanemario nalaz kantonalne prosvjetne inspekcije o Medicinskom fakultetu kad mu nije odgovarao, pa mu prešlo u naviku.

2. *'Profesora hirurgije ima 22, a trebaju samo 2 za 270 sati nastave'*. Opet ćemo malo nabrajati: prvo, mi smo ponosni, a trebao bi biti i Konaković, što ovaj grad ima najmanje 22 hirurga koji su ispunili sve uslove i zaslužili zvanje profesora. Drugo, da Konakoviću treba operacija kuka, bi li tražio grudnog hirurga? Oblast Hirurgija na Medicinskom fakultetu ima 12 modula, znači 12 skoro različitih (sub)specijalističkih disciplina-predmeta. Postoje razlozi za teške i složene subspecijalizacije i različite oblasti hirurgije. Zašto bi studente kardiohirurgiji učio ortoped? Treće, da imamo samo onu dvojicu koju je izračunao Konaković, oni bi se mogli baviti samo nastavom a ne i pacijentima i operacijama. Šta bi pokazali studentima? Sličice? Četvrto, u istom govoru Konaković protestuje što devet bivših profesora, koje on zove gromadama, nije više zaposleno na Fakultetu. Obzirom da su svi oni kliničari, šta Konaković u stvari hoće? Manje ili više kliničkih profesora?

Usput, oblast hirurgija ima 540 sati nastave. Kad se nastoji pokazati da sve znate, mogle bi se provjeriti bar neke jednostavne činjenice.

3. *'Svi ti profesori hirurgije imaju po 1,500 maraka za vrlo malo radnog vremena'*. Na našu žalost i sramotu, nemaju ni toliko. Svi redovni profesori dobiju mjesečno manje od jednog Konakovićevog šofera. Klinički asistenti za rad u nastavi imaju 540 maraka mjesečno. A klinički asistent je najmanje ljekar specijalista. Pored toga, radno vrijeme za svih njih je navedeno samo simbolično, jer propisi traže da se ono tačno odredi i da službeno ne prelazi 8 sati dnevno. U svijetu je prihvaćena računica da univerzitetski nastavnik za svaki sat predavanja ili vježbi koje održi radi još najmanje 6 sati, ne računajući obavezan naučnoistraživački rad.

Osim toga, niko se živ ne sjeća da je Konaković, tada najvažniji čovjek u Kantonu zadužen za izvršenje budžeta, progovorio barem jednu riječ kad su, sve do nedavno, ti isti profesori i asistenti primali za isti taj rad po 100 maraka mjesečno, pa im je trebala puna godina da saberu jednu platu Konakovićevog šofera. Sad, kad smo im pokušali vratiti bar malo dostojanstva, 540 maraka mjesečno mu strašno smeta. A i ovo, kao i sve drugo što govorimo, vrlo je lako provjeriti.

4. *'Dom zdravlja nije nastavna baza'*. Naravno da jeste. Za porodičnu medicinu, za koju je Dom zdravlja kvalifikovan, a Klinički centar nije.
5. *'Fakultet u Zagrebu ima 30 nastavnih baza, pa bi i mi mogli imati toliko'*. Nema, ima ih 18. Nije naš fakultet kriv što u Sarajevu nema 18 kliničkih bolnica kao u Zagrebu, nego samo jedna, a to se neće promijeniti ni kad Konaković donese zakon po kojem njegov Škrijelj sam bolnicama dodjeljuje titule kliničkih bolnica. Ni u Zagrebu opšte bolnice nisu nastavne baze, kao, uostalom, nigdje u svijetu. A i

Hrvatska radi na tome da sve te silne klinike nekako objedini i smanji troškove, i za zdravstvo i za fakultet.

6. *'Devet doktora, gromada kojima svi idemo na liječenje, ne predaju na Fakultetu'*. Da banalizujemo stvari na isti način kao Konaković – bez uvrede kolegama, koje stvarno poštujemo – svi idemo po krompir istom seljaku, pa ne tražimo da on bude profesor na agronomiji. Treba ispuniti uslove. Većinu uslova - ljudske, stručne i naučne, znanje i iskustvo, kolege svakako ispunjavaju. Ali ima problem sa zakonom, koji je donijela Konakovićeva vlada, i koji još važi. Konaković traži promjenu zakona o nastavnim bazama kako bi kliničari koji ne rade u KCUS radili na Fakultetu. On zna da po sadašnjem zakonu to nije moguće. Sada tvrdi da je onda on pogriješio, što je milostivo dopustio da se taj zakon usvoji. A onda dekanicu optužuje što poštuje isti taj zakon, na osnovu kojeg nije moguće da kliničari koji više ne rade na KCUS predaju na fakultetu. I zbog toga je uslijedila suspenzija i razrješenje dekanice. Može li apsurd biti veći? A on se sad predomislio pa nema više tog zakona... I prijeti nam krivičnim prijavama.
7. *'Postavljam pitanje – kako je Izetbegović mogla biti član Vijeća dok je radila u Općoj bolnici a Ismet Gavrankapetanović, Kacila, Nabil, Zelija Velija, Kemo Dizdarević ne mogu.'* Odgovaramo na pitanje – nije bila. Prof. dr Sebiji Izetbegović je isti dan kad je napustila Klinički centar zbog prelaska u Opću bolnicu uručeno rješenje o prestanku ugovora o radu sa Medicinskim fakultetom. Kao i prethodno navedenim. Za one koji žele više detalja, broj rješenja je 01-1-1-GD-1558/13.

Pored toga, 2013. godine, kad se taj otkaz ugovora o radu desio, Zakon nije izričito tražio da nastavnici Medicinskog fakulteta moraju biti uposleni u priznatim nastavnim bazama, kao što traži sada. Ipak je Fakultet i tada i kasnije postupio jednako, a Konaković je tada šutio.

8. *'Diktatura i autokratija na Medicinskom fakultetu'*. Pa nije Medicinski fakultet u Sjevernoj Koreji, da 90% i više članova Vijeća već dvije godine podržava 'diktatorsku' upravu i brani je od napada 'pravedne' vlasti, koja bi, kao, da oslobodi ljude diktature. Takva izjava je besmislena. Ako ima diktature, bezakonja i kriminala, zašto moćni Konaković, zaštitnik istine, naroda i pravde, koji drži sve državne poluge, ne uspijeva čak ni ohrabriti ljude da ustanu i oslobode se?

Na kraju, samo da dodamo: dvije različite kantonalne inspekcije, dosadašnja ministrica obrazovanja, Sindikat Univerziteta i 89% članova Vijeća Medicinskog fakulteta govore i tvrde jedno, na različite načine, a Konaković i Škrijelj suprotno. Izračunajte sami.

Ako je Konakoviću jedina briga situacija na Univerzitetu, o kojoj neprestano priča, možda bi baš on mogao objasniti zašto je integracija Univerziteta koju je projektovala nekadašnja Konakovićeva vlada a koju intenzivno provodi sadašnja Konakovićeva vlada, u katastrofalnom stanju? Zašto novozaposlena Škrijeljova administracija košta kao nekoliko fakulteta zajedno, a ne proizvodi nijedan ispravan dokument? Je li cilj integracije bio da se fakulteti i studenti osiromaše, a administracija Univerziteta obogati? Čemu je služio zahtjev Škrijelja još u decembru prošle godine da svi fakulteti odmah raskinu ugovore sa svim radnicima, a ni danas nema novih ugovora o radu, pravilnika i ostalih potrebnih stvari? Šta bi bilo s tolikim ljudima da smo poslušali Škrijelja? Sve bi nas istjerali vani, pa primali nazad samo podobne? Ko će i kako riješiti neviđenu zbrku i glupost sa doprinosima na plate za januar i februar? Zašto u svakom obračunu plate za 300 radnika ima 250

grešaka? Šta je sud tražio od Univerziteta da bi mogao registrovati pripajanje fakulteta, a šta Univerzitet nije dostavio? Zašto su svim fakultetima poslani dokumenti u kojima je vrijednost imovine kojom su do tada raspolagali – i koja je u zemljišnim i ostalim knjigama registrovana na ime tih fakulteta – jednaka nuli? Gdje je nestala imovina, vrijedna silne milione, koja je u državnom vlasništvu? Kako je po zakonu moguće da su fakulteti - tada a i sada zasebni pravni subjekti - ostali naredbom vlade i Univerziteta bez računa u bankama? Zašto niko nijednu riječ ne govori o poslovanju, izboru dekana i sastavu vijeća privatnih univerziteta i fakulteta, za koje važi isti zakon? Zašto, kad je sve to ovako, i još mnogo gore, nije Škrijelju dao 'fanglu i mistriju' koje je nama preporučivao, da on sam sebi pravi univerzitet kakav mu se sviđa, a nas sve zajedno pusti na miru? Radili smo i živjeli i to uspješno i časno i prije Škrijelja i Konakovića, a nastaviti ćemo i nakon njih.

KRAJ

www.mf.unsa.ba